

Svenska Dagbladet

Konstexamen: Missa inte detta!

Aurea Tanttus målning "Courage" (t v) och Ester Erikssons "Måne" kan ses på Konstfack respektive Mejans (Kungliga konsthögskolan) i maj. Foto: Aurea Tanttus, Jean-Baptiste Béranger

Maj är lika med examenstider. Just nu visar såväl Konstfack som Mejans avgångselever upp sin verk. SvD:s konstredaktör Hanna Johansson tipsar om sju som sticker ut.

Hanna Johansson

Publicerad 2024-05-23

1 / 7

Elsa Leo, "Tak 2", 2023. Foto: Jean-Baptiste Béranger

Som att titta på en snygg person

Elsa Leo

Kungliga konsthögskolan

En del måleri har ungefär samma effekt på en som en snygg person kan ha: man måste bara fortsätta titta på dem, utan att riktigt veta vad det är man söker efter. Så känns Elsa Leos verk på Kungliga konsthögskolans avgångsutställning. Stillsamma men inte stumma föreställer de ofta arkitektoniska element, medan andra – som "På kyrkogården" – snarare närmar sig [abstraktion](#). De får det liksom att vattnas i ögonen.

2 / 7

Olga Krüsenberg, "Coastline", 2024. Foto: Christine Leuhusen

Ljuden och lukten av klimatförändringar

Olga Krüsenberg
Kungliga konsthögskolan

I Olga Krüsenbergs fängslande, poetiska videoinstallation "Coastline" hörs människor berätta om livet på Svalbard i korta, intima fragment över bilder där ingen människa syns till. Klimatförändringarna har haft förödande konsekvenser för allt liv i den arktiska ögruppen, och här skildras de i första hand med hjälp av subjektiva sinnesförnimmelser: det första, häpnadsväckande ljudet av regn mot taket, lukterna som blir starkare i takt med att luften blir fuktigare, eller ljudet av möbler som kastas runt och fönster som krossas av en [lavin](#).

3 / 7

Ester Eriksson, "Måne", 2023. Foto: Jean-Baptiste Béranger

Skruvad natur

Ester Eriksson
Kungliga konsthögskolan

Ester Eriksson är redan en hyllad och för många välkänd [serietecknare](#), och 2020 belönades hon och Kristina Sigunsdotter med Augustpriset för [barnboken](#) ”Humlan Hanssons hemligheter”. Den som är bekant med henne sedan tidigare kommer att känna igen den säreget vemodiga och humoristiska stilen i skulpturerna på Mejans avgångsutställning. Samtidigt finns det någonting nytt och framåttpekande i de ofta lite skruvade naturmotiven (en måne med näsa, ett löv med ett ansikte, eller småfåglar med styltiga träben) – ömhet, skulle jag vilja kalla det.

4 / 7

Sofia Zwahlen, "Handen", 2023. Foto: Jean-Baptiste Béranger

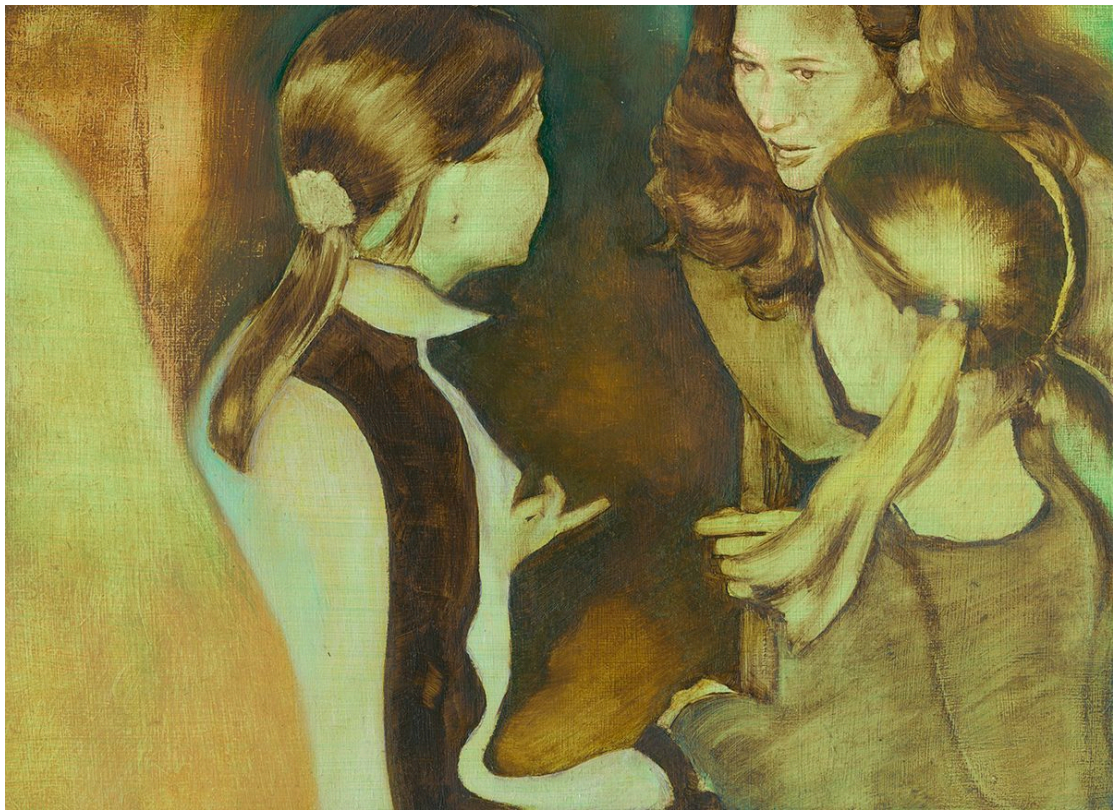
Konst som andas omsorg

Sofia Zwahlen

Kungliga konsthögskolan

På Konstakademien står Sofia Zwahls mäktiga skulptur "Spända käkar", gjord av upphittat material på konstskolan, installerad så att den från en särskild vinkel påminner om en vidöppen käft på väg att sluka en av Nikehallens gipsstatyer. "Handen", som är installerad på annat håll i ett av gallerierna och med sin konkava form liknar ett vindskydd, väcker snarare associationer till omsorg. De interagerar med rummet på ett spännande sätt, och jag ser fram emot att se dem i en samlad presentation i framtiden.

5 / 7

Aurea Tanttú, "Courage", 2024. Foto: Aurea Tanttú

Laddad och mystisk målning

Aurea Tanttú

Konstfack

På Konstfacks obegripligt opedagogiskt curerade avgångsutställning på Färgfabriken är inga titlar eller konstnärsnamn tydligt markerade. För min del innebar det att väl mycket av tiden där ägnades åt att försöka navigera i utställningen med hjälp av en svårläst karta, vilket var precis så oangenämt som jag mindes det från högstadiets orientering. Särskilt verken som använder sig av ljud och rörlig bild far illa av detta, men också de verk som tar minst fysiskt utrymme i anspråk hamnar lätt i skymundan.

Att Aurea Tanttus lilla målning "Courage" under dessa förutsättningar ändå förmår fånga ens uppmärksamhet säger någonting om hur lysande den är. Den är laddad, dramatisk och mystisk på samma gång, och omöjlig att slita blicken från.

6 / 7

Jordana Loeb, "Please plant a tree for when I'm born", 2024. Foto: Jordana Loeb

Caravaggio som skogshuggare

Jordana Loeb
Konstfack

Jordana Loeb's vackra, sensuella och samtidigt brutala träskulpturer har ett slags lugn pondus. De påminner om koreograferade kroppar som frysts i ett visst ögonblick och kommer mest till sin rätt, menar jag – som "Please plant a tree for when I'm born" på Färgfabrikens nedre plan – när ljuset och skuggorna får spela över materialets yta. Som Caravaggio om han varit skogshuggare.

7 / 7

Sol, piss och alkemi

Heidi Edström, "En ensam gyllene stråle", 2024. Foto: Heidi Edström

Heidi Edström Konstfack

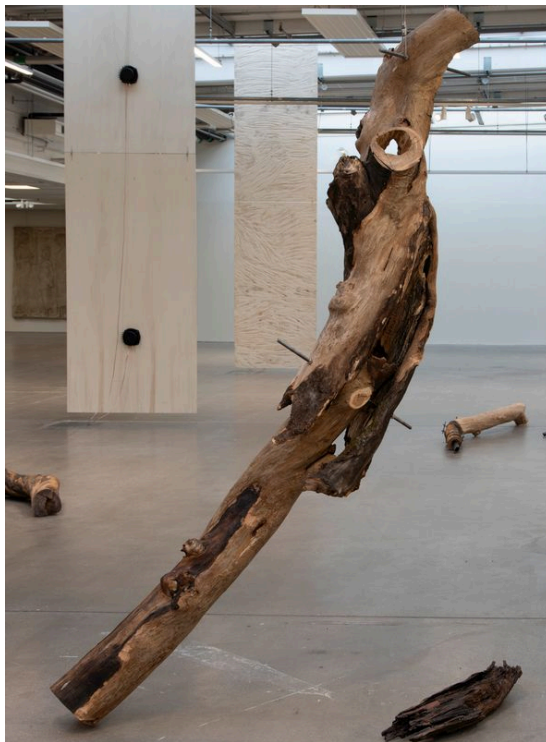
När man lämnar Heidi Edströms installation "en ensam gyllene stråle" kan man ta med sig ett litet häfte som, när man vecklar ut det, visar sig dölja en vindlande dikt om ett jag som i fyra månaders tid mätt allt som flyter in och ut ur hennes kropp: "Under etthundrafemton dagar har jag pissat i en kopp och druckit ur ett mått. Men det gick aldrig riktigt ihop." Den får mig att önska att Edström kommer att debutera som poet de kommande åren. "En ensam gyllene stråle" är ett stämningsfullt och infallsrikt verk om solen, piss och alkemi.

Avgångsutställningarna

I maj visas Konstfacks och Kungliga konsthögskolans masterstudenters avgångsutställningar.

På Konstfack ställer följande konstnärer ut: Ameena Alali, Josefina Anjou, Jamie Gilroy Barrett, David Danell, Heidi Edström, Amalie Götz, Leo Porramet Jittaksa, Jordana Loeb, Matilda Söderberg, Aurea Tantt, Zander Vind och Krizia Zurita.

På Kungliga konsthögskolan ställer följande konstnärer ut: Ester Eriksson, Evelina Lindström, Soni Sagan, Lior Nønne Malue Hansen, Nicole Khadavi, Olga Krüssenberg, Sofia Zwahlen, Sarali Borg, Selma Morshedi, Mattias Andersson, Anna Lesiczka, Manju Jatta, Marcus Bergman, Johanna Kindahl, Isadora Israel, Lina Lundquist, Lucia Laura, Elsa Leo, Fouad Mahammadie, Sophie Brodsky, Emil Kjærnli, Leila El Harfaoui, Dalia Omer Tapper, Lisa Horn, Judit Weegar, Dev Dhunsi och Annie Åkerman.

Hanna Johansson